

ΦΩΣ · ΜΗ ΦΩΣ

ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΚΑΡΥΠΙΔΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ & ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΚΑΡΥΠΙΔΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Γ' ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

"Ναι, όλα τα πράγματα είναι μέρος ενός συνόλου. Κάθε κομμάτι αποκτά οπτική αξία από το σύνολο και το σύνολο από τα κομμάτια. Τα πάντα καθορίζονται από τη σχέση και την αμοιβαιότητα. Το χρώμα υπάρχει μόνο μέσα από άλλο χρώμα, η διάσταση καθορίζεται από μια άλλη διάσταση. Γι' αυτό λέω ότι η σχέση είναι το κυριότερο πράγμα" Piet Mondrian

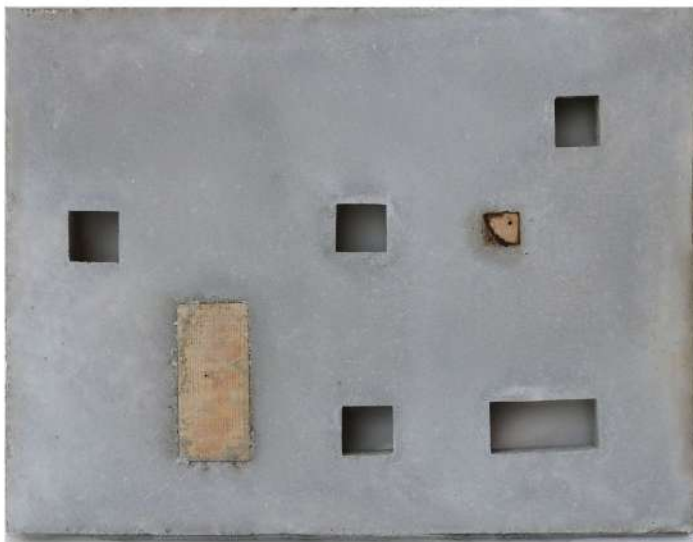
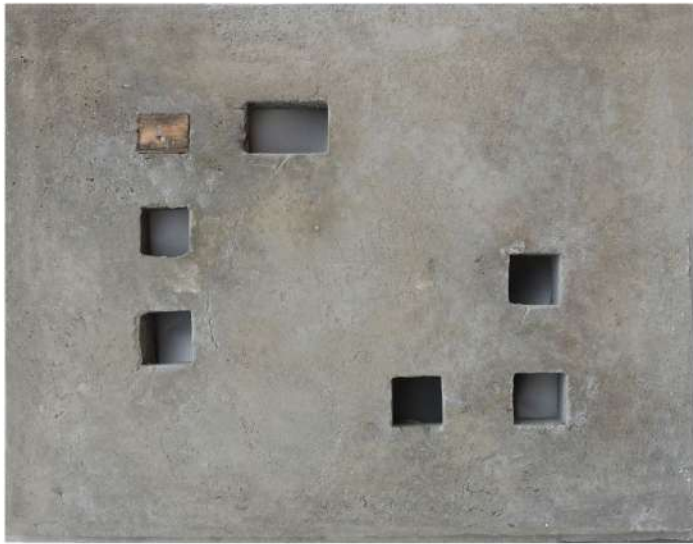
Βασισμένο στον τρόπο λειτουργίας σχεδιαστικών προγραμμάτων 3d απεικόνισης, το έργο αποτελείται από επαναλαμβανόμενους γεωμετρικούς όγκους και τεμνόμενες γραμμές και έχει άμεση σχέση με την υλικότητά του. Με επιρροές από την μπρουταλιστική αρχιτεκτονική και ακολουθώντας τη ρήση του Louis Kahn "άφησε το υλικό να είναι αυτό που είναι", χρησιμοποιώ το τσιμέντο και το ξύλο. Το τσιμέντο είναι το συνδετικό-μεταβατικό στοιχείο από την πόλη στον άνθρωπο, μέσα σε μια σκυροδετημένη σύγχρονη ζωή. Επιλέχθηκε τόσο γιατί συνιστά το βασικό δομικό στοιχείο οικοδομημάτων όσο και για την ιδιότητά του να στερεοποιείται σταδιακά μέσα στο καλούπι που το οριοθετεί.

Όπως οι βουβές πόλεις του Schiele, η εγκατάσταση δε συνιστά την αναπαράσταση του αστικού τοπίου, αλλά βίωση μιας συγκίνησης που αποδίδεται αφαιρετικά. Συνδυάζοντας την ειλικρίνεια των γραμμών του Mondrian και την επαναληπτικότητα των γεωμετρικών όγκων του Gormley καταλήγω σε μια αλληλεπίδραση του κενού με το πλήρες, με την αντίφαση ότι η ύπαρξη υπονοείται στο κενό ενώ το πλήρες είναι δηλωτικό της απουσίας. Η εκδοχή που παρουσιάζεται είναι ένας από τους πολλούς πιθανούς συνδυασμούς συνόλων και αφορά σε μία χρονική στιγμή. Κάθε μονάδα μπορεί να αφαιρεθεί και να προστεθεί μια καινούρια δημιουργώντας ένα νέο σύνολο. Σε αυτή τη νέα συνθήκη η αλληλεπίδραση είναι διαφορετική και προκύπτει ένα νέο οπτικό αποτέλεσμα.

Κάθε βραδινός περίπατος, αν σηκώσεις το βλέμμα
σε καθιστά παρατηρητή της ζωής των άλλων.
Να ανάβουν και να σβήνουν τα φώτα τους. Τη νύχτα είναι αλλιώς.
Πίσω από τα παράθυρα, το φως υποδηλώνει την ύπαρξη. Τι μπορείς να δεις;
Μόνο το φως που σου ανοίγουν και τίποτα άλλο.
Μέσα στο κουτί του ο καθένας είναι αυτός που είναι.
Μόνο εκείνο το φως που σου ανοίγουν.
Μέχρι κι εσύ να ξαναμπείς στο δικό σου ιδιωτικό κουτί και να ανάψεις το φως.
Για τον καθένα είμαστε αυτό που τον αφήνουμε να δει από μας.
Υπάρχει μια ξεχωριστή βασική δομή για κάθε άνθρωπο,
που διαμορφώνεται από τα βιώματα, τις εικόνες, το περιβάλλον
και τα όρια που του έχουν τεθεί.
Αυτό είναι το "καλούπι" του.
Αναλόγως όμως τη χρονική συνθήκη και το κοινωνικό πλαίσιο
μέσα στα οποία οι άνθρωποι συναντιούνται και συνυπάρχουν
διαφοροποιούνται κατά περίπτωση.

χωρίς τίτλο, 2019
οπλισμένο σκυρόδεμα, ξύλο
50X65cm

χωρίς τίτλο, 2019
οπλισμένο σκυρόδεμα, ξύλο
50X65cm

χωρίς τίτλο, 2019
ξύλο, τσιμέντο, ακρυλικά
60x70cm

να χτίζεις, 2019
ξύλο
μεταβλητές διαστάσεις

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Βιργινία Καρυπίδου

Γεννήθηκε το 1986 στην Κοζάνη

Εισήχθη το ακαδημαϊκό έτος 2014 στο Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. Είναι φοιτήτρια στο 3ο Εργαστήριο Ζωγραφικής με διδάσκοντες τους Γ.Τσακίρη, Β.Βασιλακάκη, Σ.Παναγιωτάκη

Επίσης είναι πτυχιούχος Διακόσμησης, Ι.Ι.Ε.Κ. Δέλτα

Εκθέσεις:

2018 "thresholds" , Gonzo Unit, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα

2018 "τέχνη+τέχνη", Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα

2017 "έγινε η σπίθα πυρκαγιά" Μπενσουσάν Χαν, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα

2017 "rolling stories", Art Thesaloniki, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα

2017 "εξ' οίνου τέχνη", Βυζαντινό Μουσείο Βέροιας, Βέροια, Ελλάδα

2017 "Με τα εντελώς απαραίτητα", Μπενσουσάν Χαν, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα

2017 "Ελάτε να πλέξουμε", Depot Gallery, Κολωνάκι, Αθήνα, Ελλάδα

2017 "η τέχνη ζωγραφίζει την τρέλα", Ζώγια, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα

2017 "58+26" Γενί Τζαμί, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα

2016 "Εικαστικοί διάλογοι με την πόλη", Γενί Τζαμί, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα

2015 "V for Versatility", AthensCon, Αθήνα, Ελλάδα

